בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **י"ד** ב**תמוז** תשס"ג (**14** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

קודם-כל העובדות...

היום, **י"ד בתמוז**, לפני 15 שנה, בשנת תשמ"ו (1986-5746), **הוחזרה לידי הוריה הביולוגיים**, בצו של בית משפט ישראלי, **ילדה שאומצה בברזיל** ע"י הורים מישראל בהליכים לא תקינים שלא באשמתם.
כחודשיים לפני-כן, ב-22 באפריל, עלתה לכותרת הפרשה, שהרטיטה לבבות רבים. הבג"ץ אסר על בני זוג מרמלה, שאימצו פעוטה מברזיל, לצאת מהארץ עד תום הדיונים בעתירתה של האם הביולוגית, שהגיעה מברזיל. האם טענה שבתה התינוקת, **ברונה**, נחטפה ממנה בבזיל ונמסרה לאימוץ ללא ידיעתה. הזוג הישראלי, בדומה להרבה זוגות חשוכי ילדים, קיבל את הילדה באמצעות סוכנת אימוצים בברזיל, אלא שבני הזוג לא ידעו שהתינוקת נחטפה מאמה.
הפרשה קורעת הלב נמשכה מספר חודשים. בסיומה החליט בית המשפט היום, ב-י"ד בתמוז (29 ביוני באותה שנה), שהילדה תילקח מהוריה המאמצים ותוחזר לאמה. ברונה חזרה אל שכונת העוני בברזיל, כשמדינה שלמה מלווה בדמעות את פרידתה מהוריה המאמצים, שהעניקו לה כל טוב במשך שנתיים.
שלוש שנים לאחר שהוחזרה הילדה לאמה בברזיל, פורסמה עליה כתבה שהסעירה את המדינה. ברונה חיה עם אמה בשכונת עוני, סמוך לעיר סאן פאולו. לא נשארו לה זכרונות מישראל. הן חיות במצוקה כלכלית, אבל נראה שהילדה קשורה לאמה וזוכה לאהבה וליחס חם.
המתווכת שהואשמה בחטיפתה נידונה בבזיל למאסר. [תאריכון מרכז ההסברה \ ישראל 50]

אחר-כך ההערות והשאלות:
לעתים קרובות, בכתיבת הדף אנחנו נאלצים, מפאת חוסר מקום, לקצר את הכתיבה בסוגיה זו או אחרת שאנחנו מעלים על הדפים שלנו. בעיקר כפי שציינתי, הסיבה היא המגמה לשים את "הכל" על דף אחד ולא יותר. בדרך-כלל, יש פרטים שלעניות דעתי אינם "חשובים" כל-כך, ואפשר לדלג עליהם.
אך לפעמים, יש פרטים שלדעתי הם ממש לא לעניין, ואני חש צורך ל"צנזר" את הכתוב במקור. הפעם זה מקרה בולט, ובכל-זאת נשארתי נאמן לכתוב במאמר. עם כל הכאב – גם להורים המאמצים וגם לעם היהודי, שבשילינו התא המשפחתי הוא חשוב כל-כך לקיום העם כולו – האם העניין כאן היכן החיים לילדה יהיו 'טובים' יותר הוא רלוונטי? זה בוודאי יכול להיות שיקול כאשר זוג, לא עלינו, נפרד זה מזו, וצריך בית המשפט להחליט אצל איזה הורה יש סיכוי טוב יותר לגידול הילדים באופן נורמלי ככל האפשר. אך במקרה הזה (של הפרדה) לשני ההורים זכויות שוות. וגם, בל נשכח, חובות שוות לטובת הילדים. אך לא כן בנדון שלפנינו – בית המשפט היה צריך לברר את העובדות בפרשה זו. וברגע שעשה כן, ברור שברונה צריכה לחזור לאמה. במקרה הזה, אין הזכויות שוות. ולכן שאלתי את עצמי, למה כתבו על העוני הזה? האם עושר חומרי הוא שמבטיח חיים טובים?

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **י"ד** ב**תמוז** תשס"ג (**14** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הערותיכם יתקבלו בברכה. [ואולי, עוד אוסיף שאלה או שתיים מחר...]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל